

TỪ OSAKA ĐẾN SEOUL.

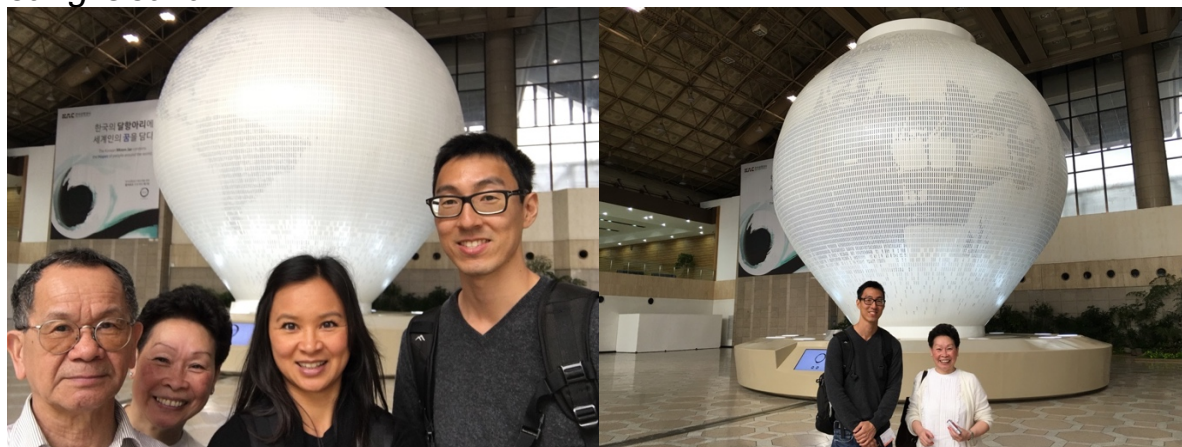
Khi còn bé, cạnh nhà tôi có một gia đình bác Tư, ba đưa con của bác học hành đỗ đạt.

Tôi nhớ hoài đến chị Kim Sa khi chị đi tu nghiệp từ Nhật Bản trở về, thỉnh thoảng bạn bè của chị từ Nhật đã gửi nào là quà cáp, thư từ. Nhìn chiếc dù mỹ thuật, nhìn lá thư trình bày thẩm mỹ, cô búp bê Nhật mặc Kimono vấn tóc che dù...vv...vv...Tôi thậm ước giá mà mình cũng được đi sang xứ phù tang một lần cho thỏa nhìn tận mắt, nghe tận tai những văn hóa đẹp tuyệt vời, xứ sở đầy nghệ thuật kia.

Trời hình như cũng chiều lòng người, tháng ba năm 2016 chúng tôi nhận hai vé máy bay quà tặng của các con và vợ chồng cô con gái út cùng đi du lịch sang Nhật và Đại Hàn trong hai tuần lễ.

Chiếc Airbus A380-600 đã mang chúng tôi sang Đại Hàn vào một chiều tháng ba. Lần đầu chúng tôi đi bằng vé Business, có giường ngủ và được tiếp đãi vô cùng nồng hậu nên chuyến bay dài không lấy gì vất vả cho lắm.

Đến phi trường Seoul Incheon vợ chồng cô út đã chờ sẵn và từ đây lấy xe lửa đến phi trường nhỏ hơn Gimpo INTL Seoul để lấy máy bay khác đi sang Osaka.

Chỉ hai giờ bay thật ngắn chúng tôi đã đến Kansai - Osaka, cả bọn hồi hả đi lấy nhà, tắm sơ qua rồi đi ...ngắm hoa anh đào.

Chúng tôi háo hức đi vào công viên Osaka Castle Park nơi đang có 3000 cây anh đào đang nở rộ. Trời hơi mưa, những giọt mưa rơi nhỏ nhỏ không làm ướt người đi mà làm cho không gian thời gian như trộn lẫn mơ và thực. Hoa nở rộ đẹp vô ngần, màu sắc từ hồng nhạt, đậm, đỏ, rồi đỏ rực như hoa lựu, người bản xứ cũng như khách nhàn du không ngớt chen chân.

Dọc theo con sông Osaka rộng dài trải suốt hàng ngàn cây anh đào thơ mộng, hoa nở kín những thân cây từ thân anh đào già trăm năm lẫn những cây anh đào non vài ba năm tuổi. Từ thân, từ cành cao tới ngọn, người ta chỉ nhìn thấy hoa là hoa. Thoang thoang trong cơn gió nhẹ mùi thơm từ những cánh anh đào phảng phất nghe dịu êm và ngọt ngào người xem.

Con sông Osaka chia thành hai nhánh, Bên kia sông tàu bè tối tân to rộng chạy lướt sóng, nhìn lên trên là viện bảo tàng Osaka Castle to lớn đứng sừng sững với bốn phía tháp vàng lộng lẫy bao quanh, cũng từ bốn cửa đông tây nam bắc này chúng ta sẽ thấy toàn thành phố Osaka to lớn vĩ đại này. Và con sông phía ngược lại thì hoàn toàn như tranh thủy mặc... ở đó chỉ thấy những chiếc thuyền con con màu vàng cam thanh nhã, gã chèo đò hình như chỉ muốn quẩy nhẹ thanh chèo, khách đi đò hình như cũng không hề hối hả vội vàng chỉ nhìn thấy làn nước gợn sóng li ti và con đò chuyển động không nghe một chút âm thanh.

Chỗ nào nơi nào hình như cũng có bóng dáng những cây hoa anh đào đang nở. Chúng tôi cứ đi và mãi mê theo dấu anh đào, tâm tư không còn vương bận một chút bụi trần gian. Con đường xa tít hàng cây hoa nở kín, vài ba cánh hoa rơi nhẹ nhàng trong gió mùa ...kéo chân chúng tôi đi mãi tận đến chân cầu. Cổng vào viện bảo tàng Osaka Castle Museum to lộng lẫy, vàng dát toàn thành, thân và bốn phía ngày xưa vị sứ quân nào đã ở đây và ngày nay cho người đời sau chiêm ngưỡng.

Nền tân tiến ở Nhật đã vượt xa quá nhiều quốc gia Âu Á trên thế giới. Đi đến đâu cũng thật đẹp và tiện nghi.

Trong lâu đài, người ta được xem toàn thời dựng nước và giữ nước ở đây bằng những bản văn khắc lại, những tượng tích của thời lập quốc, cảnh chiến tranh của những sứ quân, văn hoá, tập tục, quần áo thời trang nổi tiếng Kimono....vv...vv...đều được trình chiếu ở những màn ảnh trong lâu đài.

Trời đã về chiều, hàng đèn pha được dựng dưới từng gốc cây hoa anh đào mở sáng, hoa lung linh, lấp lánh trong màn đêm. Người ta vẫn còn đông đảo đi dưới hàng cây, nhìn ngắm chụp hình không ngớt.

Từ giả công viên sau mấy giờ thưởng ngoạn, chúng tôi trở về và được thưởng thức món mỳ Nhật ngon lành, quán lịch thiệp, món ăn ngon, cũng kể thêm bên lề khi cầm thực đơn xem đi xem lại toàn chữ Nhật, cô hầu bàn trẻ trung dễ thương gọi cô thứ hai ra giải thích món ăn với vài ba tiếng Anh, con rể Eric đưa chiếc điện thoại di động ra dấu cô nói tiếng Nhật vào, tuyệt vời thay món ăn đã được nhanh chóng giải thích bằng tiếng Anh và nhờ đó chúng tôi đã có món ăn chiều thật ngon...Ăn xong, từ giả quán, người bồi trình trọng chào từ biệt khách và các bạn nhớ cho không trả thêm tiền bo nơi xứ anh đào. Đó là một điều tối kỵ nơi đây.

Một ngày qua.

Hôm nay chúng tôi sẽ đi đến Tsurimiryokuchi Expo '90 Commemorative Park nơi có những 5 ngàn cây anh đào đang nở rộ và như mời mọc những kẻ thưởng ngoạn đang háo hức đi tìm, cũng chính nơi đây năm 1990 đã tổ chức hội chợ thế giới Osaka.

Không chỉ là hoa anh đào đẹp tuyệt vời mà khi chúng tôi vào siêu thị khu bán sẵn những thức ăn mang theo thì người ta cũng quá là ngẩn ngơ.

Xem này gian hàng Sushi, người ta đã trang trí thật bắt mắt với cá tôm mực đến rau cải hay trái cây, màu sắc thật hòa hợp đến không ngờ, xem ra chúng ta đang thưởng thức những bức trang đẹp trang nhã thì đúng hơn. Chỉ một hộp xôi, tôi đứng nhìn không suy nghĩ chỉ tay xin mua một hộp, ta nhìn thấy ở đó ba khung vuông một xôi nấu với hoa anh đào tím hồng nhạt, hộp thứ hai xôi với hạt dẻ màu vàng thanh cảnh, hộp thứ ba xôi đậu đỏ và ba khung xôi đã được ép nhẹ như chiếc bánh ngon lành, nhìn sang ba khung đối diện một món đậu hủ rau cải xào, một món cá kho và món ăn tráng miệng bánh dẻo với trà xanh, với nhân đậu và nhân hoa anh đào thật đẹp mắt.

Sang quầy khác, chúng tôi lựa ba hộp Sushi. Ôi ! Thật là ngon.

Hộp với đồ biển, hộp với đậu hủ chiên nhồi cơm với trứng, hộp với những con cá con con kho đậm nước màu và cá tôm lẫn trứng hình như cú bay nhảy trên lưng con ngựa trắng. Nhìn món nào tôi cũng muốn mở hộp ra ăn liền tại chỗ thật đẹp và ngon mắt làm sao.

Mùa hoa anh đào nở thông thường cứ vào tháng tư, năm nay chúng tôi quá là may mắn, khi đến đây hoa đang mùa nở rộ. Người nơi nơi kéo về không chỉ là du lịch mà còn là dân bản xứ từ các nơi, tất cả mang theo thức ăn làm sẵn hay mua từ siêu thị như chúng tôi, đến đó trải khăn ngồi dưới những gốc anh đào rồi uống trà hay rượu Sak, ăn uống hàn huyên vui đùa, công viên to lớn, rộng rãi thoáng mát. Ngồi nhìn sang bên kia con

sông nhỏ, những căn nhà xưa dành nơi uống trà của các văn nhân thi sĩ mái cong cong rủ những cây liễu xanh rì, hàng thông uốn khúc ngoạn mục, những cây anh đào trộn lẫn với cây hoa mận màu trắng, dưới nước lượn lờ những con cá Koi. Gió im lìm không lay động nên tất cả hình ảnh nên thơ kia phản chiếu như gương xuống mặt hồ...

Ôi đẹp làm sao !

Ăn uống xong, chúng tôi dọn dẹp lại gọn gàng, túi rác giờ cũng được gói lại và cố ý nhìn quanh xem thùng rác ở đâu ?

Không có một thùng rác nào quanh công viên ! Và những người đi thường ngoạn như chúng tôi cũng tay trong tay ...một túi rác đây.

Họ cũng cầm túi rác theo và tiếp tục đi dạo.

Chúng tôi đi theo mũi tên chỉ dẫn và cứ đi mê mết không chút suy nghĩ nào ngoài những cánh hoa anh đào kia.

Hoa thật đẹp, cội anh đào già, cội cây con, những gốc đã hơn trăm năm đã được chăm sóc gọn gàng hoa cứ thi nhau nở, từ gốc lên ngọn, từ ngọn ra cành, chỗ nào cũng hoa là hoa. Đặc biệt là những cây anh đào ghép hai màu rồi ba bốn màu rất tinh tế. Hình như chúng tôi đang bị một nhà ảo thuật vô hình nào bắt hồn rồi các bạn ạ.

Cứ đi và cứ đi, hàng anh đào dài ba bốn năm cây số càng lúc càng thu ngắn lại, hóa ra chúng tôi đã đi hết cả đoạn đường dài mà không hề hay biết gì.

Đi qua một ngọn đồi cao, năm 1990 hội chợ Osaka tổ chức nơi này, những nước tham dự nay còn để lại những khuôn viên hoa cảnh khá đẹp, chúng tôi nhìn được khu vườn của những nước như Bỉ, Hòa Lan, Đại Hàn, Thụy Sĩ...vv...vv.

Xế chiều, kéo nhau trở về, đang đi tôi chợt dừng lại. Chiếc nắp ống cống đang được vẽ như một tấm tranh ! Với màu sắc sặc sỡ in năm tổ chức hội chợ mà lần nào đó báo chí Đức không hết lời ngợi khen một nước Nhật với ngàn đôi mắt nghệ thuật bây giờ tận mắt nhìn thật hay thật ý nghĩa và đầy trang nhã.

Cổng ra đây rồi, thấy người ta ùn ùn kéo sang bên góc phải, thì ra rác được bỏ nơi đây. Tôi chỉ một lời thật là khâm phục cho người dân Nhật .

Mỗi ngày con rỗi Eric lại dành ít thời gian xem trong Internet nơi nào có thắng cảnh đẹp đáng đi xem , nơi nào ghé ăn ngon và nơi nào có những gì đặc biệt đáng ghé và giờ chúng tôi sẽ đến tiệm mì nổi tiếng của thành phố Osaka này ăn thử xem sao.

Trời ơi !

Người những người đã xếp hàng dài như rồng như rắn để chờ vào ăn một tô mì.

Cô nhân viên người Nhật lễ độ cúi đầu chào và chỉsang bên kia đường để đứng chờ đừng cản trở lưu thông....Nơi đó cũng đã đầy cả người đứng chờ...

Đến lượt chúng tôi.

Cô ra dấu ngoắc tay sang bên này đường, đưa tay làm dấu bốn người, cô gạt gù chuẩn bị bước vào quán. Những tưởng vậy là chúng tôi sẽ mau chóng thưởng thức tô mì nóng sốt ngon lành ngaynhưng chưa đâu các bạn ạ. Bạn phải đến cái máy tự động kia chọn món mì nào, ăn thêm phần đặc biệt nào nữa ...trả tiền ...lấy phiếu và chờ thêm mười mười phút nữa mới vào được trong chỗ ngồi.

Vào đến nơi, nhìn quanh không bóng người phục vụ nào cả, chiếc bàn dài ngăn thành từng ô vừa vặn một người, nước ly có sẵn tự rót, chiếc màn màn che trước mặt phủ kín đến khi chúng ta đã ngồi yên vị thì mới bấm chuông đưa chiếc phiếu ăn vào...và màn giấy lát kéo lên chỉ đủ để thấy tô mì bốc khói đưa ra là màn kéo nhanh như chớp xuống lại. húng tôi chuẩn bị ăn ...hùm ngon vừa vặn cho ai thích ănhơi mặn (hihi). Bạn nhớ húp si sụp cho thật ồn nha, kiểu Nhật mà ăn im lìm chứng tỏ mì không ngon và bạn không có được mạnh khỏe đó.

Quay sang gian hàng bên cạnh, lại hàng dầy dài người ta đang chờ nhà hàng nướng món Takoyaki, món ăn này xem hao hao như bánh căn bên

nhà nhưng nhỏ hơn và nướng hai miếng bột tròn, chính giữa cho vào ít nhân con bạch tuộc, bánh chín được cho vào chiếc đĩa tre bào mỏng hình như chiếc thuyền con cho ít sốt tương đậu và cá hồi bào mỏng như như tơ. Bánh nóng vừa mang ra khỏi khuôn, hơi nóng bay lên làm những miếng da cá hồi cứ bay qua bay lại phát phơ như những miếng bông gòn khá là đẹp mắt.

Ai ai cũng khen ngon, có dịp nào sang Nhật bạn nhớ phải ăn thử một lần cho biết nha.

Sáng nay, trời trong và đẹp.

Cơn mưa nhỏ nhỏ đã không còn bóng dáng, cây anh đào trước căn nhà trọ tủa hoa ngập sân. Trong căn phòng khách, vị chủ nhà đã không quên chào đón chúng tôi một cành anh đào đầy hoa cắm sẵn trong bình.

Hôm nay chúng tôi sẽ lấy xe lửa đi Kyoto, và từ đó sẽ đến Fushimi Inari nơi có một ngôi đền Thần Đạo to lớn và nếu chiếc cổng màu vàng cam tượng trưng cho nước Nhật thì ở đây đã được dựng lên một ngàn chiếc cổng này đi từ dưới chân núi lên tận trên cao.

Từ trong xe lửa, bạn sẽ thấy những căn nhà bé nhỏ cổ xưa nổi tiếng của thành phố Kyoto, thành phố với nếp sống cổ kính có từ ngàn năm qua của người Nhật.

Hàng cây anh đào nhấp nhô theo đường xe chạy qua, nhìn như sóng biển dạt dào khi thì qua núi, khi qua đồng bằng, những mái nhà cổ mái cong cong màu nâu đất lâu lâu lại xen vào một căn thời tân tiến, dây điện chằng chịt như lưới nhện bên trên và ở đó có đến 1600 ngôi chùa, hơn 400 ngôi đền Thần Đạo.

Lúc đầu cô út kể là có độ hơn trăm kiếng chùa nơi đây, mẹ con nhìn nhau và ước tính nếu mình đi thăm hết ngàn ấy ngôi chùa có lẽ sẽ mất non già một tháng, nhưng khi nghe với gần hai ngàn ngôi chùa và đền thì chúng tôi cười vang hết còn dám hẹn lần tới đi thăm.

Từ trạm xe Fushimi Inari, chúng tôi đã nhìn thấy thắp thoáng những chiếc Kimono, áo sặc sỡ chen vào thật đẹp mắt với ví tay, đôi guốc gỗ, chiếc gói trên lưng phù hợp với áo và hoa cài trên tóc, những có gái Nhật mặc Kimono trông đẹp làm sao và nhìn kìa, ngôi đền Thần Đạo màu vàng cam chói chan đang dần dần hiện ra trước mắt.

Ngôi đền vẫn còn xa lắm, con dốc cao dài cứ đưa chúng tôi đi dần lên trên, hai bên đường bày bán nào là bánh mút hoa quả, thịt nướng, cá nướng thơm lừng, những loại bánh với nhân đậu đỏ cổ hữu nơi đây được bày thật nhiều, có nơi còn nướng tại chỗ thơm nức mũi. Mùi quế, mùi vani, mùi bột quện vào làm người đi lảo đảo chân lại, người đi chen chân, tiếng mời chào inh ỏi làm con dốc dài đi quên cả mệt đôi chân.

Ngôi đền đây rồi, màu cam chói chan một góc trời, đình miếu, nơi xin xăm, nơi cầu tự với sợi dây thừng to với những chiếc chuông treo trên trần, bạn cứ nắm lấy và kéo mạnh tay là chuông vang vang âm thanh thật là thanh nhã, lên một đoạn đường nữa là những hình tượng con chó đá chúng tôi đoán thầm là con chó Ngao, con vật bảo vệ mùa màng vào thời cổ xưa được người ta tôn thờ và dựng tượng nơi này.

Đường lên dốc cao dần, người đi cứ như cuốn hút theo những đèn đài lẳng tằm xa xưa, chúng ta chỉ được nhìn những ngôi đền nho nhỏ từ ngoài cửa, một hàng dây chắn ngăn bước chân người xem không được tiến sâu vào. Nơi đây là chỗ xin xăm, giải xăm, nơi kia người người thành kính khấn vái ước mơ cho gia đình người thân an lành mạnh khỏe. Bước cao thêm là những chiếc cổng màu cam được làm nho nhỏ khoảng 40 hay 50 cm để những ai có lòng cung thỉnh mang về hay mua và để lại nơi này cầu phước. Vì là lối xây cất ngày xưa nên bậc cấp cao bằng đá khá khó đi, bạn phải bước chân cao và dài để không bị vấp té...cứ đi và lại thấy những đền am nhỏ nơi thờ vong, nơi thờ hình tượng thuộc về Thần Đạo và cứ dần lên cao tận đỉnh đồi hoa anh đào cổ hữu chen trong những tàng cây thông, cây tùng già và lẫn trong mái đền cong cong xem thật an lành, trang nhã và đầy mỹ thuật.

Rẽ sang lối khác, đây là nơi có hơn ngàn cổng màu vàng cam rực rỡ biểu tượng của nước Nhật này.

Mỗi cổng được xây dựng san sát bên nhau, mỗi cổng được viết một hàng chữ, ý nghĩa gì thì đành chịu thua có lẽ là kinh văn hay những lời khấn nguyện.

Xuyên qua hết ngàn chiếc cổng thì chúng tôi đã ở nơi một đỉnh đồi khác, nhìn xuống thấp lại là hoa anh đào đang phát phơ trong cơn gió nhẹ, cảnh

đẹp thần tiên làm người đi thăm cũng cảm thấy nhẹ nhàng, thoang thoảng đầu đầy mùi trầm hương thơm ngát bao phủ kín cánh rừng đồi cao cũng như hoa cỏ nơi này.

Đi trở xuống, chúng tôi đã cảm thấy bụng đói cồn cào, mời bạn cùng chúng tôi thưởng thức món ăn nhẹ bày bán hai bên đường. Đây món cá nướng cùng sốt tương đậu, đây thịt xiên que nướng với sốt mật ong và kikkoman, khoai lang chiên giòn ngào với đường ăn tráng miệng, mút hồng khô, mút hồng dẻo, bánh Takoyaki thơm mùi nhân bạch tuộc, bánh ngọt nhân đậu đỏ, kem trà xanh, bánh hấp với nhân trà xanh.....ăn ngon và lạ miệng vô cùng.

Rời ngôi đền Thần Đạo, chúng tôi đổi xe đi thăm ngôi Thiên tự Tenryu Ji Temple và khu rừng tre nổi tiếng ở Kyoto, rừng tre Chikurin no Komichi.

Ui ! Ngôi thiên tự to không tả được, lấy vé vào cửa và mọi người bước vào...Một khung cảnh ung dung tự tại, chúng tôi đi rông suốt sáng nay đã hơn 4km nhưng khi bước vào đây thì không hề cảm thấy mệt mỗi đôi chân.

Bạn nhìn kia, đàn cá bơi lội nhõn nhơ dưới làn nước không gợn sóng, hàng cây tùng, cây thông uốn mình bên cạnh hồ, sân đá cuội đã được cào nhẵn không một dấu chân người, hàng liễu đứng lơ thơ ngã nghiêng trong cơn gió thoảng đong đưa và mặt nước hồ như gương chiếu dọi cả một cảnh đẹp như tranh nằm im lìm dưới đáy nước.

Chúng tôi đi hết khu thiên tự, những am thiền cho chư tăng, những nơi trà đạo, nơi đọc sách, nơi kinh hành...vv...vv nói chung chỗ nào cũng lưu luyến chân người đi qua.

Bây giờ chúng tôi đi đến khu rừng tre tuyệt đẹp như tranh vẽ đây.

Nếu bạn đã từng xem phim Ngọa Hổ Tàng Long của Trung Hoa năm nào với cảnh trong rừng tre xanh mượt hùng vĩ ra sao thì hôm nay chúng tôi đang đứng ở đây, trong rừng tre này.

Đây là một rừng tre bát ngát, cao vút xanh rì. Những cây tre con hay măng măng vừa nhú lên đã được cắt tỉa gọn gàng đẹp mắt và được dân địa phương mang ra bày bán hai bên đường. Hàng tre cao vút, thoáng mát có hàng dây ngăn chân người không được lấn sâu vào. Rừng tre ngút ngàn, thân tre cao thẳng tắp đẹp mê hồn cứ làm người xem như mê mệt cuốn hút theo từng thân tre. Lối đi bằng đá trang trí những thảm cỏ khô kết thành những tấm thảm chắn cao hơn nửa mét che chắn những gốc tre trông mượt mượt và rừng tre này vào mùa thu cũng đẹp không kém gì mùa xuân. Xem kìa ! Vài ba chiếc xe thổ mộ được kéo bởi những chàng trai trẻ người Nhật cao lớn lực lưỡng với bộ quần áo cổ, chiếc khăn quấn đầu, đôi dép nhật xỏ quai. Biểu tượng của người phu xe mấy trăm năm cũ giờ vẫn hiển hiện nơi đây làm người đi cứ ngỡ mình lạc vào thế giới của những ngày xa xưa nào đó.

Chúng tôi quay về Osaka, trời đã tối dần đèn đường đã lên từ lâu. Nhà ga đầy người tiếng rao hàng, tiếng nhạc xập xình, những cô gái Nhật đang đứng dài hai bên quảng cáo tiệm ăn với tiếng rao lanh lảnh thật vui tai. Ghé quán mì Nhật, ăn một tô thật nóng rồi về nhà nghỉ ngơi chờ cho chuyến thăm viếng ngày mai.

Sáng nay chúng tôi lại lấy xe lửa lên Kyoto lần nữa dành một ngày đi xem những kiếng chùa nổi tiếng ở đây, xem lễ hội anh đào nơi này, xem thành phố cổ kính mấy trăm năm này và đi mua ít bánh quà đặc biệt nơi đây mang về kỷ niệm. Cũng với bánh trái bằng trà xanh, kem, bánh nhân đậu đỏ cổ hữu nơi này.

Đầu tiên là ghé vào ngôi chùa vàng y lộng lẫy, vào đến nơi người ta đã thấy ngôi chùa sáng rực một góc trời. Chùa Kinkaku Rokuon – ji Temple.

Chùa nằm giữa hồ nước như một ốc đảo con con, bốn phía bao quanh nào là những cội anh đào, tùng bách hay hàng liễu, dây thông già uốn lượn.

Người ta cũng chỉ được đi quanh chùa chụp ảnh lưu niệm hay thưởng ngoạn....rồi tiếp tục đi lên ngọn núi cao, nơi nào cũng núi cũng đồi con,

đồi trọc. Cứ vài chục nấc thang làm bằng đá bên phải hay quay sang bên trái là những am cốc nhỏ nơi thờ Phật, thờ Quan Âm, nơi để hai tượng ông Thiện Ông Ác. Tới một chân cầu đá cong cong bắc ngang qua chiếc hồ con, cây thông già oằn xuống hồ, cây anh đào loại rũ như liễu phủ ngang mặt hồ hoa nở trắng hồng xem thơ mộng làm sao, chiếc miếu nhỏ có tượng Phật, các vị La Hán và mùi nhang thơm nhẹ đâu đây...Ồi ! Tiên cảnh có phải là đây hay không ? Sao người ta cứ mê muội kiếm tìm ?

Vào sâu bên trong, leo lên những bậc đá cao cổ hữu đây là những nơi uống trà, chung chung cảnh chùa ở đây cấu trúc hao hao như nhau, cũng con suối nhỏ nước chảy róc rách, đồi cao hoa anh đào phủ đầy, đồi thấp với hòn non bộ, đi hết ngôi chùa vàng thời gian cũng vùm vụt trôi qua.

Rời ngôi chùa vàng cũng đã quá trưa, ghé qua khu chợ ở đây xem cảnh bán hàng. Cái gì bạn muốn mua ở đây cũng có khu ăn uống, hàng hóa khô, tươi, cá tôm mực ướp gia vị khô mang về hay ăn tại chỗ thưởng thức hương vị của căn bếp Nhật đều được bày bán la liệt. Chúng tôi lại ghé vào quán mỹ khác ăn món mỹ và hoành thánh cả hấp lẫn chiên vàng cùng sốt tương lẫn wasabi cay sè mũi thật ngon.

Hàng hoá ở chợ rao inh ỏi khá nhộn nhịp, chủ quán mời chào niềm nở người mua. Thấy món nào hay hay khách dừng chân lại nhìn ngắm đã thấy chủ hàng tươi cười mời mọc. Chúng tôi lại mua ít trà xanh, bánh ngọt mang về.

Nắng đã lên cao, cả bọn chúng tôi đi vào phố xem quanh quanh, những nhân viên bán hàng ăn mặc chỉnh tề đứng rao hàng xem khá lạ mắt. Họ niềm nở mỗi khi chúng tôi dừng chân. Xem qua con phố đông đúc những người là người, chúng tôi đi đến chiếc cầu to bắc ngang con sông Kyoto. Từ đây nhìn xuống chân cầu đầy hoa anh đào và liễu, nước dưới cầu chảy nhẹ, người đi không chút gì hối hả, con phố cổ kính mang đầy nét đẹp xa xưa.

Đây con đường hoa anh đào đi vào khu lễ hội, nam thanh nữ tú trong những chiếc Kimono cổ truyền tuyệt hảo đang cùng nhau rảo bước, theo chân chúng tôi lũ lượt người đồng hành. Hôm nay hơi gió nên những cánh hoa cũng rơi rụng bay bay, lối đi cũng như những ngôi đền chùa chúng tôi đã xem qua nhưng có phần nhỏ và chật hẹp hơn. Ở đây hai bên đường bày bán càng nhiều hơn nữa, nào là quạt nhật, nào dĩa, nào bánh mứt, nào những hàng kỷ niệm như bình chổi hay bộ tách trà hoặc bình rượu tách uống Sake...vv...vv. Chưa kể thức ăn cũng bày bán la liệt nhiều hơn cả những nơi chúng tôi đã đi qua.

Đi độ 3km, giờ ta lại thấy một ngôi đền, cứ sơn màu cam hầu như là đền thờ Thần Đạo, còn màu nâu có mái cong cong chắc chắn trăm phần là ngôi chùa cổ. Vào đền thăm một vòng độ gần 5 giờ thì ông Từ đi ra và ra dấu hết giờ thăm viếng, lạ lùng hơn một nhân viên cầm loa phóng thanh dạo một vòng yêu cầu rời chùa và muốn thăm trở lại ...hãy ghé mua vé vào thămvòng hai ! Thì ra đền bán vé ngày hai lần sáng và chiều cho khách thập phương muốn vào thăm viếng.

Chỉ còn buổi chiều hôm nay, chúng tôi đi nhanh đến ngôi chùa nổi tiếng Chion-in Temple để kịp thăm.

Ui ! Mới đến cổng tam quan chúng tôi đã ngỡ ngẩn nhìn.

Ngôi chùa quá sức là vĩ đại. Từ bậc cấp đi lên cao vun vút...qua cổng tam quan là một khuôn viên rộng lớn không ngờ, cách cấu trúc quá vĩ đại to lớn này khó tìm nơi nào có ngôi chùa to rộng thứ hai. Trên đồi cao từng am vân riêng biệt, nơi này quý thầy tụng kinh chuông mõ gọn gàng mỗi người một bộ, nơi kia là nơi trà đạo, nệm ngồi màu rượu nâu nâu xếp gọn gàng mỗi nơi khoảng cách đều đặn, đây là nơi ngồi thiền bốn góc thanh nhã thoát tục chỉ thấy mỗi một quyển kinh, con dốc đưa chúng tôi lên bằng những bậc đá cao, một cây cam vàng trĩu nặng những trái là trái đưa cả thân cam ra ngoài bức tường dày, cảnh sắc sao mà thanh tịnh, trang nhã và thoát tục làm sao. Qua một khung tường cao, nơi đây là chánh điện đang trong thời gian tu sửa. Phật tử gọn gàng bỏ giày ra cho vào những túi nylon để sẵn trước cổng và ...mang theo đi hết vòng chu vi lớn rộng của chánh điện thì lối ra này đây, ta lại thấy một thùng to, bạn bỏ túi nylon vào đó cho những người sau dùng lại.

Chậm rãi rời chùa, chúng tôi bỏ lại sau lưng những mái chùa cong cong thanh nhã, an lạc...người tăng già đi ra từ phía sau trai phòng đã ân cần nhắc nhở xin hãy rời chùa giờ thăm đã chấm dứt.

Chúng tôi đi đi lần xuống núi, loáng thoáng lại là những bóng người đang hối hả đi lên, cô út quay sang nhìn dùm :

Xin hãy trở xuống, con dốc qua cao mà lên tới nơi thì đã đóng cửa thật tiếc....

Rời Kyoto, trời tối om.

Trở về Osaka ghé ăn nhanh một tô mì nóng, về nhà thu xếp hành trang cho chuyến đi kế tiếp.

Giả từ Osaka và Kyoto.

Chỉ hai giờ bay là chúng tôi có mặt ở Seoul, ngay trung tâm thành phố cũng là nơi chúng tôi lấy nhà trọ cho một tuần ở nơi này.

Từ trên tầng lầu 12 nhìn xuống đó là một ngôi làng cổ xưa. Nhiều trăm năm trước đây khu này gồm năm ngôi làng chụm lại và ngày nay thành phố chỉ giữ lại một làng để cho khách du lịch hay nhắc nhớ cho người dân tưởng nhớ lại.

Đường lên làng, cũng những bậc đá cao, những mái nhà lợp ngói âm dương, hoa cũng là anh đào đang mùa nở hoa kèm theo những loại hoa tím, hoa vàng nhỡ nhơ trong nắng.

Đây căn lều cỏ, khi xưa dùng để đựng dụng cụ làm nông trông thật đơn sơ mộc mạc, một căn lều tranh khác hai ông lão Đại Hàn đang ngồi kết những đôi giày bằng tranh cổ xưa, treo chung quanh những rá rổ, những

vật dụng bằng tre, muống tô chén gỗ nhìn khá là thô sơ nhưng đó là những phát minh của thời gian đó.

Đi dần lên cao, cũng những ngọn đồi như bên Nhật , đây là nhà của những vị quan lớn hay gia đình khá giả ngày xưa, dãy nhà dài có nơi hội họp, có nơi ngủ nghỉ, nơi dệt vải, nơi may vá, bếp lớn nấu ăn để ngoài trời , bếp trong nhà còn chưng bày vài ba chiếc nồi to to là, bên kia có giếng nước, hầu hết đều sạch sẽ, chưng bày trang nhã.

Đây còn có căn nhà to, bốn phía để trống là nơi văn nhân thi sĩ tọa đàm làm thơ, uống rượu, càng lên cao thì những căn nhà kia lại dành là nơi thờ cúng vẫn còn chưng bày bài vị, trầm hương thơm ngát.

Ngôi làng cổ khang trang đẹp mắt. Cạnh đó còn thêm con suối nhỏ nước chảy róc rách, đá tảng con con ghép vào xem thật tao nhã và còn kia một căn nhà nhỏ đang triển lãm người họa sĩ tài ba nào đó đang biến thể mẫu tự của Đại Hàn và dựng lên đó những bức tranh đầy màu sắc xem như là tranh mới của thế kỷ 21 này.

Buổi chiều ra phố, những bộ quần áo Hanbok cổ truyền của dân Đại Hàn kèm theo khăn thêu, hài lụa được bày bán la liệt ở những tiệm quần áo, những loại sâm nổi tiếng như hồng sâm cũng bày ra đầy ở đây, dưa muống bằng nhôm hay cá mực khô xấy sẵn trông ngon mắt, ngon miệng phải nhớ mua và mang ít về nhà làm quà.

Hôm nay, chúng tôi sẽ đi thăm Gyeongbokgung Palace, cung điện của nhà vua Yi Seong- Gye được xây cất từ năm 1395.

Cung điện thật quá sức là to lớn, vừa vào đến cổng đúng lúc những đội quân lính với trang phục cổ xưa đang diễn ra cảnh bàn giao ca trực và giao lại thanh kiếm.

Trống đánh nhịp nhàng vang dội khắp nơi, giữa sân chầu một chiếc trống to được trang trí và vẽ lên nhiều màu sắc cho mọi người xem, trống quá lớn và quá là đẹp, một vòng dây đai chắn ngang để người ta chỉ được xem hay chụp hình, chớ mà lấn vào đội cảnh vệ giữ trật tự luôn đi ngang và nhắc nhở người xem.

Đây nơi vua ngồi họp cùng các quan trong triều, kia vua cùng các quan uống trà, nghe nhạc, tới nữa là nơi ăn ở của vua, hoàng hậu, hoàng tử, công chúa, nọ là sân chơi, đi dạo cho con cái hoàng gia. Tháp thoáng vài ba mái nhà cong cong quen thuộc nơi được làm thư viện lưu trữ sách vở quý giá của những đời vua trước.

Kìa ! Một gian nhà thủy tạ được xây cất tuyệt mỹ nằm giữa chiếc hồ con con, bao quanh là những lối đi thật nhỏ dành cho vua một mình đi tản bộ. Hàng hàng tùng, bách, thông già lẩn với hoa anh đào, hoa tím hoa vàng và một cây liễu xanh được trồng xen nhau. Hôm nay trời không gió, toàn cảnh đẹp này phản chiếu xuống mặt hồ, ai đi ngang cũng phải dừng chân lại và không ngớt ngợi khen.

Hầu như chúng ta dù ít dù nhiều đã từng xem qua phim Đại Hàn, từ phim mới hay phim cũ với quần áo cổ ngày xưa và ai cũng biết ít nhiều những món ăn nổi tiếng của xứ kim chi cay sè này. Thí dụ món cơm trộn trong nồi đất nóng phồng tay với rau giá trứng nắm kim chi cay nồng ớt là ớt, món thịt nướng cá thịt heo bò ốc sò, món gà lăn bột, món canh cá thập cẩm đầy ớt xanh và những ngày ở đây chúng tôi đã lần lượt đi ăn cũng như nếm thử những món ăn ngon lành này.

Ngon thiệt là ngon.

Nếu bạn làm một thang điểm so sánh hai nước Nhật và Đại Hàn xem nơi nào món ăn ngon hơn thì quả là khó khăn đây. Người Nhật với đôi mắt thẩm mỹ chế biến những món ăn ngon lành bắt mắt thì người Đại Hàn cũng pha chế những món ăn vừa vặn cho người thưởng thức xem ra bên tám lạng bên nửa cân rồi. Điển hình món bánh mì baguet xuất xứ từ Pháp nhưng khi thi làm bánh mì thế giới thì Đại Hàn đã dành chức vô địch còn “sư phụ” thì chỉ được về hạng ba.

Đúng như câu Hậu Sinh Khả Úy của người xưa để lại.

Rời cung điện vua chúa nước này, chúng tôi đi ra phố xem phố phường tấp nập ra sao.

Seoul có nhiều khu chợ, bạn cần gì cứ vào khu đó thí dụ như phố hàng điện, hàng nhôm, hàng quần áo, hàng chăn mền cạnh đó hàng quà luôn luôn xen kẽ vào đó dành cho những người hay thưởng thức quà vật như chúng tôi, hàng quà vật này bày bán nhiều thứ lắm như chả cá, như mỳ tô, cháo lòng, cháo giò heo, nhất là món mực khô, bạch tuộc hấpnơi nào cũng có và luôn bên cạnh kèm chút ít kim chi với ớt cay cay là.

Mỗi lần chủ quán mang ra mời ăn thử là chúng tôi không ngần ngại mua ngay như cá khô trộn sẵn gia vị thơm lừng, mực khô xé nhỏ ngọt và thơm tho, rồi sâm cao ly, kẹo hồng sâm, dưa nhôm khá đẹp mắt còn được bỏ sẵn vào túi vải thêu xem rất là lịch sự.

Một ngày lại trôi qua.

Hôm nay là ngày lễ hội anh đào ở đây, bắt đầu chương trình chúng tôi lấy xe điện đi vào thăm trung tâm thành phố nơi có viện bảo tàng của vị minh quân nổi tiếng ở xứ này vua Sejong. Vị vua này có công dựng nước, giữ nước và phát minh ra nhiều điều mới lạ, không phân biệt sang hèn giai cấp, tạo ra và phổ biến nhạc dân gian Đại Hàn, làm thơ phổ nhạc, phát minh chữ viết, chế ra súng đạn, súng thần công, đóng tàu bè...vv...vv...

Đi xem gần hết những phần ca ngợi và hình ảnh còn lưu giữ của vị minh quân này, chúng tôi dừng lại một quầy viết bút lông. Á ! Thì ra bạn cứ ghé vào đây, cô phụ trách sẽ mang ra một tờ giấy hoa tiên mỏng như lá lúa, rồi thì cô hỏi bạn tên gì...cô ghi ra chữ Đại Hàn và mời bạn dùng bút lông mực tàu viết thử...Ui ! Tôi cứ cầm cây bút lông ngắm nghĩ mình sẽ bắt đầu ra sao tới khi mực tàu rơi hoen tờ giấy trắng mới...hì hục viết được tên mình, không sao cho dù bạn viết không đẹp nhưng cũng nhớ lấy con triện ấn vào bình mực đỏ rồi in vào tờ giấy đã viết tên mình cho oai phong nha.

Rời viện bảo tàng của vị vua Sejong, chúng tôi ghé sang phần bên xem tiếp vị tướng hải quân đề đốc đã một thời oanh liệt chiến đấu dành thắng lợi cho đất nước Đại Hàn cùng thời vui Sejong.

Vị Đề Đốc có tên Yi Sunshin.

Chúng tôi được xem những thanh gươm dài, quần áo tướng quân thời đó, hoàng phục của vua và tướng lĩnh cũng như quân đội Đại Hàn và còn một chiến thuyền lưu giữ lại cho con cháu đời sau...

Rời trung tâm phố, chúng tôi đi thẳng đến nhà quốc hội, nơi đây đang bắt đầu lễ hội hoa anh đào.

Một góc con sông Hàn to rộng, hàng dãy dài hoa anh đào đang nở rộ, từ cổng vào dân chúng Đại Hàn cũng như khách đi thăm tràn đầy lối vào.

Không khí thật vui nhộn nhip, những căn lều một màu như nhau ở đó những ban nhạc trẻ đang hát hò, lều thì nhảy nhót chung với người tham dự và tham gia câu đố phần thưởng chất đầy những chiếc bàn con, lều thi

thi bắn tên có thưởng người xếp hàng dài năm bảy lớp, lều bày bán thức ăn, cũng cá nướng, thịt nướng, bạch tuộc nướng họ ăn nhiều bạch tuộc lắm), rồi hàng trái cây, bắp nướng, bánh nướng ê hề.

Đây một dãy dài dây nơ hồng viết sẵn những lời cầu mong cho tình yêu đôi lứa, cho cha mẹ anh em, cho gia đình thân tộc. Cầu nguyện bình an sức khỏe và những câu chúc tụng hài hòa, bạn chỉ đọc xem dây nơ hồng nào đúng như ý nguyện của mình mong muốn thì mang ra treo lên cành đào xem như lời chúc tụng tuyệt vời cho ngày lễ hội.

Rồi nơi đây, người ta vẫn còn ngồi đầy chật hết công viên đối diện con sông dài. Những bậc cấp thoải thoải vừa vận cho ai muốn ngồi nằm hay trải khăn ăn uống những món ăn mua hoặc mang theo....Cảnh thanh bình đầy an lạc không tìm thấy ở nơi nào khác.

Chúng tôi đi dần lên tới toà nhà Quốc Hội, những tưởng sẽ canh gác nghiêm ngặt bởi những anh lính Đại Hàn hay cảnh sát an ninh nhưng không hề thấy...Họ hầu như chỉ đứng chỉ đường hay giải thích cho khách khi cần, nhìn quanh chỉ toàn là dân chúng đang nằm, ngồi hay tùm tùm bên nhau cười đùa rôm rã chuyện trò.

Đường về, nằm chung quanh là những đài truyền hình nổi tiếng ở đây bao chung quanh là quán ăn, công sở hành chính.

Chúng tôi lại ghé vào ăn thử những món ăn như cơm trộn, canh cá, gà lăn bột, thịt nướng kèm rau, kim chi cùng giá trộn ngon tuyệt cú mèo.

Ngày cuối ở Seoul.

Hôm nay chúng tôi lấy xe điện ngầm số 9 đi Gangnam. Đây là nơi có hệ thống xe điện ngầm tối tân nhất ở Đại Hàn, chúng tôi muốn tìm tới xe điện số 7 nơi đang quảng cáo con đường xe chạy đầy tranh vẽ 3D, từ trong xe cũng như ngoài xe nơi đứng đợi toàn loạt tranh 3D nổi tiếng và thật tối tân

không tưởng. Tiếc là chương trình vẫn còn đang thí nghiệm nên chưa hoạt động, khá là tiếc.

Gangnam, khu phố giàu có của xứ Đại Hàn, nơi có anh chàng ca sĩ Psy phát minh ra điệu nhảy ngựa nổi tiếng và phố xá to lớn xinh đẹp. Càng đi sâu vào thì những tiệm buôn bán như Gucci, Chanel...bày thật vĩ đại, chúng tôi ghé vào quán cà phê xinh xắn trên tận lầu ba thưởng thức ly cà phê ngon, chiếc bánh kẹp thơm lừng và nhìn xuống lầu nơi lũ lượt người đi qua lại làm tôi chạnh nhớ đến thành phố Đà Lạt năm xưa cũng nhạc ngoại quốc êm dịu, cà phê thơm nồng, và chiếc bánh ngon ngọt ...cũng nhìn từ quán ra người người đi qua lại.... người Đà Lạt để thương và lịch sự nay còn đâu.

Chúng tôi rời quán cà phê và lấy xe bus đi đến ngôi chùa lớn nhất ở Gangnam này.

Ngôi chùa Bongeunsa.

Ngôi chùa lớn này xây cất có hơn 1200 năm, chùa quá sức là lớn, chia ra hơn mười khu riêng biệt.

Từ cổng vào chúng tôi đứng ngó ra vì vô số lồng đèn đang được chuẩn bị treo đầy lên trên trần, ôi thôi đủ màu đỏ tím hồng vàng xanh. Đến khuôn viên chùa, hai bên phải trái treo hai bức tượng Phật thật lớn, bạc cấp bằng đá cũng cao như bên Nhật đưa dần chúng tôi đi đến một phần khác của ngôi chùa, nơi này dùng để cúng vong linh vì thế trước sân treo đầy lồng đèn trắng.

Đi thêm một con dốc cao phần ghi là số ba chính là chánh điện, nơi đây có để tượng Phật A Di Đà, Quan Âm, chánh điện trình bày trang nhã, chúng tôi đã vào trong dâng lễ. Phật tử ngồi im lặng trong chánh điện, có người tụng lâm râm, có người đang lễ lạy, có người đang thắp nhang đốt đèn chung chung đều trong chánh niệm và im lặng.

Trong chùa không có xin xăm mà xăm hay thầy bói đều ngồi trong những căn lều nhỏ nằm ngoài phố có để bảng hiệu đàn tràng, xem ra dân chúng Đại Hàn vẫn còn thích xem quẻ, xem bói nhiều lắm.

Càng lên cao, những trai phòng khác đều có ghi rõ bằng chữ Đại Hàn hay tiếng Anh, nơi này là thiền phòng, cách bày biện như cảnh xưa cũ hơn ngàn năm trước, cũng như các cảnh chùa khác, ở đây cũng có nhiều nơi thiền hành, tụng kinh, trà đạo, đâu đâu cũng thoang thoảng mùi trầm hương thật thanh thoát.

Ô kìa ! Bức tượng Phật A Di Đà to cao 23 mét được dựng ở đây, một khuôn viên to rộng cho mọi người đến lễ lạy, chiêm bái.

Khuôn viên có đến vài trăm mét vuông, một bệ hơi cao cho phật tử quỳ lễ bái, phiến đá xây tròn có tạc nhiều tượng chung quanh có ông Thiện Ông Ác và các vị Hộ Pháp trong kinh dẫn.

Nơi nơi đều lắng im không ồn ào la hét hay ồn ào trò chuyện mà chỉ thấy những phật tử đi quanh tượng tụng kinh, thiền hành, lạy Phật trên phiến

đá rộng hay kính cẩn quỳ trước tượng tưng nhỏ thòi kinh quen thuộc của mình.

Rời chùa, hỏi ra mới biết treo lồng đèn là để chuẩn bị lễ Phật Đản sắp đến, lối trở ra là con dốc cát và đá còn in nhiều dấu chân. Thăm qua vài nơi như hậu liêu, phòng ngủ chư tăng, phòng kinh sách, phòng bán quà kỷ niệm nhà tôi đã tìm và mua được một chuỗi hạt màu hạt dẻ...và rồi chúng tôi rời chùa với một tâm hồn thanh thản an lành.

Đêm nay là đêm cuối ở đây, chúng tôi đi ra những con phố nhỏ đầy ắp những người và quán ăn được nấu nướng trong những căn lều.

Tiệc là nơi được chấm giải ngon nhất trong Internet đã không còn lý do thành phố muốn làm đẹp trở lại. Thôi đành ghé nơi khác và chúng tôi đã được thưởng thức món sườn heo nướng, với ít da heo kèm la liệt những món ăn phụ như kim chi, hẹ trộn gia vị khá cay, salad, tương đậu nành, giá trộn, củ cải trắng làm chua và một chén cơm ăn thêm ...ngon lạ lùng.

Giả từ Osaka, Kyoto và Seoul.

Những ngày vui qua thật mau, ký ức với hàng dãy hoa anh đào, với những ngôi đền Thần Đạo, ngôi chùa cổ, những căn nhà bé tí ở Kyoto, những bộ Kimono sắc sỡ, nụ cười rạng rỡ của các cô gái Nhật Bản, rồi cung điện

hoàng gia Đại Hàn, bộ Hanbok của các cô gái Đại Hàn, những căn lều đầy món ăn với gia vị và ớt xanh...vv...vv.. đã theo chân chúng tôi về lại Munich Đức Quốc.

Vẫn đâu đây mùi hương thơm của hoa anh đào và tiếng cười vui rạng rỡ

...

Hình như chưa tỉnh cơn mơ ?

Minh Trang tháng tư 2016

Munich Germany